

Resmi rakamlara göre ekonomik göstergeler iyiye doğru bir gidişin olduğunu işaret ediyor. Geçen gün bu durum med-yada haber olmuştu.

Bu ne derece doğru bilemeyiz. Zaten göstergeleri açıklayan kuruluşların da verile-rine toplum ihtiyatlı yaklaşıyor. Çoğu zaman sokağın verileriyle resmi verilerin örtüşmediği tartışılıyor.

İşsizlikte bir düşüşün olmadığı, aksine arttığı yine sokağın istatistikleri arasında. Kalkınma rakamlarının sıfır olduğu da bilinen olgular içinde.

Ekonomide esas gösterge pazarın göstergeleridir. Marketin göstergesidir. Manavın göstergesidir. Eğer toplumun geniş kesimleri rahatlıkla bu saydığımız işyerlerinden alışverişlerini yapabiliyorlarsa sorun yok demektir. Bunun tersi bir durum varsa, hayat pahalılığı her geçen gün yükseliyorsa göstergeler tersini gösteriyor demektir.

Ekonomik göstergelerin iyiye gitmesi 82 milyon nüfusun gerçekten beklentisidir. Kim istemez ki ülkesinde refah seviyesinin yükselmesini. Toplumsal zenginleşmeyi. Alım gücünün yükselmesini. Ücretli çalışanların maaşlarının yükselmesini.

Durum böyle olduğunda ekonomik göstergelerin tabii ki pozitif oranda yükselmesi geleceğe olan güveni artırır, genç kesimlerin umutlarını yeşertir.

Ülkemizde her on yılda bir kriz olması da işin başka bir boyutu. Bu krizler muhtemelen idareden kaynaklıdır. Ekonomi yönetiminin yanlış öngörüsünden kaynaklıdır. Yanlış yatırımlardan kaynaklıdır. Üretim ekonomisinin terkedilmesinden kaynaklıdır.

Üretim alanlarını terk eden bir kalkınma modeli olur mu?

Oysa bu millet krizleri hak etmiyor. Yoksullaşmayı hak etmiyor. İdari yanlış planlamalardan kaynaklı, yanlış projelerden kaynaklı krizlerin faturasını ödemeyi hak etmiyor.

Umarım resmi göstergeler gerçekçi çıkar ve ekonomimiz pozitif sürece girer. Alım gücümüz yükselir.